

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 390/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана А. Ранчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу – Судска јединица у Кучеву К 595/18 од 27.11.2019. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 9/20 од 06.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана А. Ранчића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу – Судска јединица у Кучеву К 595/18 од 27.11.2019. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 9/20 од 06.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица у Кучеву К 595/18 од 27.11.2019. године, окривљени АА је оглашен кривим за кривично дело полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.08.2018. до 29.08.2018. године.

Према окривљеном је применом одредбе члана 89а КЗ, изречена мера безбедности забране прилажења и комуникације са оштећеном ББ у трајању од три године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, у коју се не урачунава време проведено у притвору и време проведено на издржавању казне затвора у вези са наведеним кривичним делом.

Окривљени је обавезан да плати Основном суду у Пожаревцу на име трошкова кривичног поступка износ од 59.706,00 динара, као и износ од 10.000,00 динара, на име паушала, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати оштећеној ББ трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Оштећена ББ је упућена на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 9/20 од 06.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Ранчића, а пресуда Основног суда у Пожаревцу – Судска јединица у Кучеву К 595/18 од 27.11.2019. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Драган А. Ранчић поднео је захтев за заштиту законитости на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине обе правноснажне пресуде и предмет врати на поновно суђење Основном суду у Пожаревцу – Судска јединица у Кучеву. Иако бранилац у захтеву није прецизно одредио повреду закона због које подноси захтев, из образложења захтева произлази да бранилац указује на повреду одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости изражава став да је на чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама погрешно примењен кривични закон. По ставу браниоца, одсуство сексуалних намера према оштећеној, одсуство либида (због година живота и антидепресивне терапије коју користи) искључује окривљеног АА као извршиоца кривичног дела, па је његове радње које је суд утврдио, ваљало правно квалификовати као кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Кривично дело полно узнемиравање описано је у члану 182а КЗ, и то тако што је у ставу 1. наведено – ко полно узнемирава друго лице, казниће се новчаном казном или затвором до шест месеци; у ставу 2. – ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном лицу учинилац ће се казнити затвором од три месеца до три године. У ставу 3. члана 182а КЗ дефинисано је значење појма полног узнемиравања и то тако што је наведено – Полно узнемиравање јесте свако вербално, невербално или физичко понашање које има за циљ или представља повреду достојанства лица у сфери полног живота, а које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење.

У изреци првостепене пресуде су наведени сви описани елементи полног узнемиравања – и то и физичко и вербално понашање – додиривање малолетне оштећене по колену, питања да ли сме да је пољуби и изјаве да је лепа, да има лепе усне, захтев да је пољуби бар једном у уста и да због тога уђе у кућу, уз коришћење претходно изграђеног односа поверења и лојалности јер је окривљени пријатељ ...

малолетне оштећене. Како је наведено у изреци пресуде, на овај начин је окривљени повредио достојанство малолетне оштећене у сфери полног живота и код ње изазвао страх и понижавајуће и увредљиво окружење.

Како, према томе, у радњама окривљеног описаним у изреци првостепене пресуде стоји не само увредљиво понашање већ и полно узнемиравање, што све чини правну квалификацију кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим, то је Врховни касациони суд нашао да није учињена повреда кривичног закона у смислу погрешне примене закона на утврђено чињенично стање.

Стога је Врховни касациони суд, а захтев за заштиту законитости одбио као неоснован, доносећи одлуку као у изреци, у смислу члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.